

[Aksel Møller.]

mende tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig meget vanskeligt at opnå de mål, som flertallet har sat sig med sit forslag på dette område. Jeg mener f. eks., at når man i øjeblikket beregner afgiften af hele omsætningen på et apotek, derunder altså også, hvad der sælges af varer, som ikke har noget med lægemidler at gøre, sæbe, tandbørster o. s. v., så er det klart, at denne omsætning kan forøges; man kan også sælge, om man vil, bolsjer, Kongen af Danmarks Bryst-sukker, og måske efterhånden opbygge en forøget omsætning udover lægemidlerne, som kan vise sig at forbedre apotekets økonomi, men jeg har egentlig ikke forestillet mig, at det var ad denne vej, man gerne så apotekerne udvikle sig. Forsåvidt angår omsætningen af egentlige lægemidler, er de vel nogenlunde givet af den almindelige sundhedstilstand i landet og den herskende opfattelse blandt læger og sundhedsapostle af, hvad menneskets sundhed skal opretholdes ved, og derfor tror jeg, at det, som nu vil blive vedtaget, vil føre til, at apotekerne mere og mere vil udvikle sig i retning af at beskæftige sig med varer, som ikke er egentlige apotekervarer.

Det er imidlertid i alt fald klart, at den første virkning af det forslag, som vi her beskæftiger os med, vil være, at apotekerafgiften stiger. Hvis man, som vi selvfølgelig har gjort i udvalget, gennemgår adskillige eksempler på apotekernes afgiftsmæssige stilling efter lovforslaget, vil den øjeblikkelige virkning for langt de fleste blive en stigning. Da flertallet fastholdt sit forslag, måtte det, der kunne opnås, derfor være at udsætte forslagens ikrafttræden så længe, at den enkelte apoteker virkelig fik en mulighed for at indrette sig på det nye afgiftssystem, virkelig fik en mulighed for at påbegynde de foranstaltninger, som flertallet altså ønsker han skal påtage sig for at kunne udvide sin virksomhed eller forøge sin omsætning, og derfor er vi forsåvidt tilfredse med, at der i alt fald i udvalget har kunnet opnås en frist på 2 år, før lovbestemmelserne om apotekerafgiften træder ud i livet.

Denne 2 års frist gælder naturligvis alle apoteker, også de forhen salgbare apoteker. Desværre har vi ikke kunnet blive enige om, hvorvidt disse apoteker ved gennemførelsen

af 1932-loven fik en sådan placering, at man kunne sige, at for deres vedkommende kunne der i overgangstiden ikke rejses nye afgiftskrav. Flertallet har fastholdt sit syn på denne sag, og derved har der jo intet været at gøre. Det står vel stadigvæk flimrende, hvad der faktisk skete dengang. Opfattelserne er i alt fald højst forskellige mellem den daværende højtærede indenrigsminister og repræsentanterne for de forhen salgbare apoteker.

Det andet vigtige område, vi særlig har måttet beskæftige os med under udvalgsarbejdet, har, som det også blev sagt af den ærede ordfører, været de medicinske specialiteter, de gamle og de nye. Der er ikke spor af diskussion mellem os, ingen strid om, at en medicinsk specialitet skal opfylde visse krav for at kunne blive optaget i specialitetsregistret — det stod i kommissionsforslaget, det stod i det lovforslag, jeg fremsatte, og det stod i den højtærede ministers forslag, og det står der den dag i dag. Der er altså ingen divergens med hensyn til, hvilke betingelser en specialitet bør opfylde for at kunne godkendes som specialitet. Det, striden har stået om, har været, hvor længe og under hvilke vilkår en specialitet kan bevares i registret.

Det fremgik af det lovforslag, jeg i sin tid fremsatte, at jeg mente, at en specialitet skulle stå i registret, så længe den var medicinsk ønskelig. I det lovforslag, den højtærede minister fremsatte, tilmålte man en specialitet 10 års levetid i registret med forlængelsesmuligheder for 5 år ad gangen 2 gange. De ændringsforslag, som vi nu er ved at tage stilling til, skaber en betinget sikkerhed for 20 år. Når jeg siger en betinget sikkerhed, mener jeg dermed, at der jo er indført en bestemmelse om, at inden der er gået 5 år, skal specialiteten tages op til fornyet bedømmelse, men hovedreglen er, at specialiteten nu får 20 års varighed. Efter lovforslaget var forholdet det, at efter de 20 års forløb ville specialiteten simpelthen blive slettet af specialitetsregistret og være ude af verden, medmindre den indeholder en virksom bestanddel, som nærmere karakteriseres i loven; den skal være fremstillet af ansøgeren og udfra en såvel medicinsk som økonomisk bedømmelse for befolkningens lægemiddelforsyning være en særlig ønskelig dansk grundfabrikation. Hvis en